

[Socialministeren.]

ven, selv om ægteskabet er indgået efter den skadevoldende begivenhed, det vil sige efter krigens afslutning, når ægteskabet dog er indgået senest 5 år før ægtefællens død.

Det forekommer mig tvivlsomt, om denne sammenligning kan bære ret langt. Baggrunden for ændringen i 1969 af erstatningsloven var det særlige forhold, at man ved lovens ikrafttræden i 1945 ikke var i stand til at forudsige, at krigens fysiske og psykiske belastning kunne medføre en helbredsforringelse, der først lod sig konstatere mange år efter, at den skadevoldende begivenhed var indtrådt. Et tilsvarende forhold vil i almindelighed ikke foreligge inden for ulykkesforsikringslovens område. Her vil man ved sagens afgørelse i almindelighed have en klar forestilling om lidelsens art og risikoen for, at den forværres og eventuelt medfører døden. En risiko, der opstår, efter at forsikringsbegivenheden er indtrådt, kan ikke gå ind under dækningen efter forsikringen. Loven bygger på et forsikringsprincip, og en sådan ordning ville stride mod dette princip. Det er vel også et spørgsmål, om det i det hele taget ville være rimeligt at pålægge forsikringsselskaberne og dermed de forsikringspligtige arbejdsgivere pligt til at udrede sådanne erstatninger, hvis størrelse man ikke kan forudse, og som man derfor ikke kan medtage i forbindelse med selskabernes præmiefastsættelse.

Det må jo ikke glemmes, at ulykkesforsikringsloven er en lov, der giver bestemmelser om erstatningsansvaret for arbejdsgiveren i tilfælde af ulykker, der rammer de ansatte. Det ville være en principiel nydannelser, om økonomiske krav, som udspringer af forhold på arbejdspladsen, skulle påvirkes til ugunst for den erstatningspligtige af senere indtrufne forhold, som den erstatningsberettigede selv er herre over. Jeg tror nok, at man ved vurderingen af disse forslag må prøve at se tingene i en noget større sammenhæng. Der er f. eks. ikke et langt spring fra disse forslag og til lovforslag, hvori man f. eks. fastsatte, at efterladte pension også skulle kunne ydes til efterladte, når ægteskabet var indgået, efter at den afdøde var blevet pensioneret f. eks. fra en tjenestemandstilling. Jeg kan ikke tænke mig, at tiden er inde til så vidtgående nydannelser og til sådanne overvejelser, og jeg

vil da også sige, at i den relativt nye lov, vi har fået om tjenestemænd, har vi ikke indført et sådant nyt princip.

Må jeg om det sidste forslag, forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af dagpenge og invaliditetserstatninger efter ulykkesforsikringsloven og loven om erstatning til tilskadekomne værnepligtige, sige følgende: dette forslag om forhøjelse af dagpenge ved arbejdsulykker og af dagpenge til tilskadekomne værnepligtige samt om afskaffelse af ventetiden svarer i sit indhold til det samtidig fremsatte forslag om sygedagpenge, som jeg af ugeplanen for næste uge ser skal behandles på næste fredag. Men ved siden af de enslydende bestemmelser, der findes i dette forslag, er det foreslået, at der skal ske en forhøjelse af invaliditetserstatningens maksimum. Det er dog ikke nærmere præciseret. Det er også foreslået, at forsikringens dækningsområde skal udvides til også at omfatte ulykker indtruffet på vej til og fra arbejde. Endelig foreslås det, at ulykkesforsikringen skal overføres fra de private ulykkesforsikringsselskaber til en statsinstitution.

Med hensyn til det første punkt om forhøjelsen af dagpengene må jeg henvise til, at det, som det fremgik af min redegørelse sidste år om regeringens planer for den kommende dagpengeordning, er hensigten, at denne også skal omfatte dagpengehjælp som følge af ulykkestilfælde. Dette vil være et skridt på vejen mod den ligestilling uanset årsagen til indtægtsbortfaldet, som forslagsstillerne og regeringen her altså er enige om. Vi vil senere få lejlighed til at drøfte det i forbindelse med et lovforslag om den kommende dagpengeordning. Gennemføres en ordning som af regeringen skitseret, vil en af konsekvenserne tillige være, at udbetaling af dagpengene må overgå fra ulykkesforsikringsselskaberne til de kommende dagpengemyndigheder.

Med hensyn til forhøjelse af invaliditetserstatninger og erstatninger til efterladte bemærkede jeg under behandlingen af de tidligere fremsatte lignende forslag fra socialdemokratiet, at spørgsmålet om invaliditetserstatninger antagelig vil blive taget op af socialreformkommissionen i forbindelse med spørgsmålet om de sociale pensioner, som jo også er langtidsydelse. Man er nu i et udvalg under socialreformkommissionen i